

Рая.

М о н и Ще рече: ние съ тебе сме въ Рая.
За х а р и н а Присмѣхулко!

(Той става, цѣлува я и шепне): Моята ревнивека!... Нищо, нищо!

Л е н а Прости му закѣсѣванието. На твое мѣсто, азъ бихъ...

За х а р и н а. Какво?

Л е н а. Хайде, хайде не ме изкушавай...

М о н и. Неизкушай меня безъ нужди, или както го е превелъ снѣ нашъ депутатъ: не ме изяждай безъ нужда.

За х а р и н а. Засрами ме предъ гостенката; а то и въ З часа съмъ сбѣдрала.

Л е н а. Де, гостенка, де! Всѣки день съмъ на обѣдъ — и гостенка.

М о н и. До като августейшия Христати е въ Браила — азъ бихъ желалъ есѣки день да те сварямъ тукъ.

Л е н а. Значи, като си дойде той — не бива...

М о н и. Хайде де, залови се за приказката ми — та да се обясняваме цѣла седмица.

Л е н а. Е, нищо де... Азъ само току тѣй.

За х а р и н а. Между симпатии тия качки сж обикновено нѣщо.

М о н и. (Насмѣхъ). То да е само симпатия!

Л е н а. (Скритсмъ му прѣви знакъ съ прѣстъ).

М о н и. Азъ не крия. И смѣтамъ, че хубавитѣ чувства на открито трѣбва да се изя-